

There are no translations available.

- Έτσι «φουντάραμε» το Φετχί – Μπουλεϊτ
Απο τη συνέντευξη του Βλαχόπουλου Νικολάου
Σαν σήμερα 18 Οκτωβρίου 1912 ο Νικόλαος Βότσης κυβερνήτης του Τορπιλοβόλου 11 με πλοηγούς τους Λιτοχωρίτες Νικόλαο Βλαχόπουλο και Μιχαήλ Κωφό εισήλθαν στο λιμάνι της Θεσσαλονίκης και τορπιλίσαν το Τουρκικό θωρηκτό Φετχί Μπουλέντ.
Μια συγκλονιστική αφήγησι του Λιτοχωρίτου καπετάν Νικόλα Βλαχόπουλου το 1968, από την Ναυτική Έποποιία του 1912 στο λιμάνι τής Θεσσαλονίκης. Ηρωϊσμός και άυταπάρνησις πού υπήρξε η απαρχή τής απελευθέρωσης τής πρωτεύουσας του Βορρά.
Ήταν αρχές του Οκτώβρη του 1912 μέ τήν έναρξι του Βαλκανικού πολέμου, όταν ο κυβερνήτης του μικρού ιστιοφόρου Νικόλαος Βλαχόπουλος βρέθηκε αποκλεισμένος μέ πολλά άλλα ιστιοφόρα και εμπορικά στο λιμάνι τής Θεσσαλονίκης. Τα πληρώματα των αργούντων σκαφών περιεφέροντο στην πόλι χωρίς εργασία. Λίγο πιο μπροστά και προτού ο Έλληνικός Στόλος αποκλείση το λιμάνι, μετέφερε άμμο και χαλίκι για λογαριασμό τής Οθωμανικής Αυτοκρατορίας ο καπετάν Νικόλας, τώρα όμως προσέδεσε κι αυτός το καϊκι του στο μώλο και περιμένε.
Άς αφήσουμε όμως τον ίδιο να μās αφηγηθῆ το μεγάλο κατόρθωμα του πλοιάρχου Βότση, που συνεκλόνησε την εποχή εκείνη όλη την Ευρώπη με την τόλμη του κι έβαλε σε ανυσηχίες την τότε τουρκική στρατιωτική διοίκηση τής Θεσσαλονίκης για την έκβασι των επιχειρήσεων στη Μακεδονία.
«Η απόφασις μου να επανέλθω στην γενέτειρά μου που εῖχε ελευθερωθῆ προσφάτως από τά Ελληνικά στρατεύματα διά μέσου του ναυλοχοῦντος στο λιμένα τής Θεσσαλονίκης Τουρκικού στόλου, επιδοκιμάσθηκε και από άλλους συμπατριώτας μου και με παρώτρυναν να την επιχειρήσω, με παρακάλεσαν δε να παραλάβω στο σκάφος μου κι αυτούς διά το Λιτόχωρο.
Πράγματι παρέλαβα καμμιά είκοσαριά από δαύτους, και μέσα στο σκοτάδι τής νύκτας διωλίσθησα άριστοτεχνικά κάτω από τις μπουϊκες των έπακτίων πυροβόλων, ανοίχθηκα στο πέλαγος, πού ήλεγχε ο Έλληνικός Στόλος.
Κάποια στιγμή άντελήφθη να πλησιάζη το μικρό μου καϊκι μία τορπιλλάκατος. Ήταν του πλοιάρχου Βότση.
Την εποχή εκείνη τά Ελληνικά στρατεύματα μετά την μάχη των Γιαννιτσών, υπό την άρχιστρατηγίαν του Στρατηλάτη Διαδόχου Κωνσταντίνου προήλασαν και στρατοπέδευσαν έις το Τόψιν 25 χιλιόμετρα βορείως τής Θεσσαλονίκης με άντικειμενικό σκοπό την κατάληψιν της. Από την άλλη πλευρά οι Τούρκοι για να αναχαιτίσουν την ελληνική προέλασι μετέφεραν πυροβόλα μεγάλου βεληνεκούς, από τα πυροβολεία του Καρα – Μπουρνού, στο ναυλοχούν στο λιμάνι τής Θεσσαλονίκης τουρκικό θωρηκτό Φετχί – Μπουλεϊτ για να κτυπήσουν τα προελαύνοντα Ελληνικά στρατεύματα από την θάλασσα.
Λόγω των εργασιών μου στο λιμάνι, εγνώριζα λεπτομερώς κάθε σημείο του: τα έπάκτεια παράλια τους υφάλους, τα άβαθῆ ύδατα, τα ναρκοπέδια, την διάταξι των ναυλοχούντων τουρκικών σκαφών και κυρίως εγνώριζα την ακριβῆ θέσιν τής τουρκικής ναυαρχίδος.
Ενθουσιασμένος από τας πληροφορίας μου ο πλοίαρχος, και εκτιμήσας τα εθνικά μου αίσθήματα και τον ακραιφνή μου πατριωτισμόν μου, με ένηγκαλίσθη και εῖπε ότι τελώ έν επιστρατεύσει για να τον βοηθήσω στο μεγάλο του έγχείρημα.
Άνεπτύχθησαν λεπτομέρειαι σε σύσκεψι πού έλαβα μέρος πάνω στην «Σφακτηρία» και

συνεφωνήθη να έλθω να με παραλάβω μετά τριήμερο από τον μικρό όρμο του Λιτοχώρου και να με δοθεί συγχρόνως καιρός να στρατολογήσω και μερικούς έμπιστους συνεργάτες συγχωριανούς μου.

Πράγματι μετά τρεις ημέρας προσήλθα στο καθωρισθέν σημείο κι έχων ως βοηθό τον συγχωριανό μου Μιχάλη Κωφοῦ, θεός – συχωρέστον, επήγαμε και έτέθημεν στις διαταγές του Ναυάρχου.

Όταν φθάσαμε εις τον ναυλοχούντα προ του λιμένος τῆς Θεσσαλονικῆς Ἑλληνικόν στόλον ανήλθαμε στην «Σφακτηρία» και επηκολούθησε σύσκεψις εις την οποιαν αναπτύχθη και πάλιν το σχέδιον δράσεως για την επιτυχία του μεγαλεπιβόλου σχεδίου του Βότση. Σε μένα ανετέθη η πλοῖγια τῆς τορπιλάκατου επί τῆς οποιίας επέβαινε ο Ναύαρχος Βότσης. Μοῦ εδόθη δέ ως βοηθός ο Μιχ. Κωφοῦ και μέ ευψυχία και δεξιοτεχνία ωδήγησα την τορπιλλάκατο διά μέσου του ναρκοπεδίου εις απόστασιν βολῆς, απο την τουρκικὴν Ναυαρχίδα.

- Αὐτή εἶναι κύριε Ναύαρχε.

- Μήπως κάνεις λάθος καπετάν – Νικόλα ;

- Όχι κ. Ναύαρχε. Λέγω με απόλυτη πεποίθησι.

Και αμέσως έδωσε διαταγή και έρρίφθη η πρώτη τορπίλλη, που πέτυχε το εχθρικό σκάφος στην μέση και προξένησε τεράστια ρωγμή. Μια δεύτερη πέτυχε παραπλεύρως κι ενώ το πολεμικό έβυθίζετο μια τρίτη πέρασε πάνω απο το κατάστρωμα για να εκραγή στην προκυμαία με κρότο χιλίων κεραυνῶν, ενστείρασα τον πανικό στους κατοίκους.

Ακολουθῶς επωφελοῦμενοι τῆς συγχήσεως και του γενικοῦ πανικοῦ των Τούρκων και του συσκοτισμοῦ που επηκολούθησε, διωλίσθησαν δια μέσου τῶν εχθρικών σκαφῶν και απο τους προβολείς τῶν επακτίων του Καρά – Μπουρνού και τέλος με διαφόρους ελιγμούς φθάσαμε εκτός βολῆς και ανοιχτήκαμε στο πέλαγος που ήλεγχε ο Ἑλληνικός Στόλος. Αἱ συνθηματικαί βολαί που έρρίφθησαν απο την τορπιλλάκατο του Ναυάρχου Βότση, ανήγγειλαν στα Ἑλληνικά πληρώματα την επιτυχία του σχεδίου και την διάσωσή μας, προκάλεσε δέ απεριγραπτό ενθουσιασμό στους ναύτας και αξιωματικούς, που άρχισαν δαιμονιώδη καταγισμό πυρός εναντίον τῶν Τουρκικῶν επακτείων πυροβολείων.

Ακολουθῶς εγένετο ενθουσιώδης υποδοχή στον ναύαρχο Βότση, τον οποιον απεκαλούν «Νέο Κανάρη» και με την ακολουθίαν του και υπό καταγιστικά πυρά εναντίον του τουρκικοῦ στόλου».

Αὐτά με αφηγήθη ο 85τούτης καπετάν – Νικόλας που ζῆ αποτραβηγμένος, αλλά και δοξασμένος ανάμεσα σε εγκόνια και τρισέγγονα στο Λιτόχωρο.

Σ' όλη τη διάρκεια τῆς αφηγήσεώς του τα μάτια του υγρά, είχαν μια λάμψη απόκοσμη σαν να ζοῦσε τίς ηρωικές στιγμές στην σκοτεινή εκείνη νύκτα του Οκτώβρη που ανατίναξαν την Τουρκικὴ Ναυαρχίδα.

Έτσι φουντάραμε το ΦΕΤΧΙ ΜΠΟΥΛΕΝΤ

Written by mouseio

